

Fleertal er derimod ikke villig til at bevilge Blindeinstituttet Mere end 5,000 Rd. Vi antage, at den Forøgelse, som ligger indenfor de 5,000 Rd., maa være saa stor, at der derigennem vil kunne staaes Løgen noget Mere end hidtil, og skulde dette ikke lade sig gjøre, ja da kunde der jo blive Tale om at forhøje hans Løn gennem Forslag om et personligt Tillæg til ham paa Finantsloven. Jeg vil ikke sige, at den Fordring, der gjøres af Løgen om højere Løn, staaer for Fleertallet som absolut ubillig, men derfor er det ikke givet, at man bør bevilge Beløbet for bestandig til Institutet. Det er muligt, at den nyværende Løge, som i en længere Arrække har vinket ved Anstalten, bør have et Tillæg, som bliver et Slags Alderstillsæg, men at dog den mindre Sum, 300 Rd., i Almindelighed vil være tilstrækkelig som Honorar til en Løge og navnlig i Begyndelsen af hans Løgevirkksomhed. Udvalgets Mindretal holder derimod fast paa Ministeriets Forslag.

Formanden: Den ærede Ordfører bemærkede, at Vædringsforslaget under Nr. 16 kun vilde komme til Afstemning, forsaavidt Forslaget under Nr. 15 forkastedes. Jeg maa i den Anledning minde om, at efter fast Forretningsgik her blive Vædringsforslag til en Paragraph afftemte først, og at Vædringsforslag om, at en Paragraph skal udgaae, blive afgjorte ved Afstemning over selve Paragraphen. Skjøndt Forslaget under Nr. 15 er opstillet som principalt, seer jeg dog ikke rettere, end at enhver af de forskjellige Meninger, der ere repræsenterede i de forskjellige Forslag, vil komme til sin fulde Ret ved at følge den sædvanlige Skik, som jeg ikke tror, der er Grund til at fravige.

Th. Nielsen: I Anledning af Forslaget under Nr. 18 skal jeg tillade mig at sige et Par Ord, navnlig foranlediget ved, at det i Motiverne udtales, at der ingen Grund findes til at nedlægge et Seminarium, saasom det har vist sig, at de Elever, der forberedes ad privat Vej, langfra kunne maale sig med dem, der forberedes ved Statsseminarierne. Jeg tror, at denne Dom er noget forhastet,

og jeg behøver blot i saa Henseende at hen-vise til, at det er gaaet Friseminarierne bedre iaar; de have endda ikke givet et saa daarlige Resultat, og navnlig ved den første Halvdeel af Examen, og det er nok muligt, at deres Elever kunne maale sig med Eleverne fra Statsseminarierne. Selv om man imidlertid gaaer ud fra, at Statsseminarierne ere de bedste, seer jeg der ingenlunde nogen Grund til ikke at nedlægge dem. Jeg vilde meget have ønsket, at Udvalget var gaaet videre, end det er gaaet, thi naar jeg eftertænker, at Eleverne ved samtlige Seminarier kun ere 234, medens der alene i Vellinge for en Deel Aar tilbage — jeg tror det var i 1863 — var omtrent 100 Elever, som bleve ligesaa godt underviist og fik ligesaa gode Charakterer som Eleverne den Dag idag, da deres Tal er gaaet ned til 46, synes det mig, at der heri ligger et Beviis for, at eet Seminarium i Jylland og eet paa Derne vilde være tilstrækkeligt. Dette vilde have tilfølgende, at disse to Seminarier kunde udstyres rigeligere og forsynes bedre med Lærerekræfter idet Beføstningen ved Vedligeholdelsen af de mange Bygninger og de Apparater, som hører til et Seminarium, falde bort, og denne rigere Udvikling og Udstyrelse vilde da komme de Elever tilgode, som søge Statsseminarierne. Naar man altsaa, staaende paa Statsseminariernes Grund, tror, det er bedst, at de bibeholdes, mener jeg derimod, man maa komme til det Resultat, at det ialtfald er bedst at nedlægge det, hvis Nedlæggelse her er foreslaaet. Jeg har ialtfald den Mening, at det er et Spørgsmaal, om man derved er gaaet vidt nok her.

Brig: Det første af de Punkter under dette Afsnit, hvori jeg afviger fra Udvalgets Fleertal, er det, som nu blev bragt paa Bane af den ærede sidste Taler, og som angaaer Nedlæggelsen af et af de offentlige Seminarier. Hvis der ikke fremkommer Mere derom, end hvad der allerede er udtalt, skal jeg ikke indlade mig paa det store Spørgsmaal om Statsseminarierne og Friseminarierne, som her saa ofte er behandlet. Jeg tror imidlertid, at den ærede sidste Taler vilde have gjort